

**Hubert Kuijpers
constructeur van
het jaar, bij een van
zijn houten gebouwen:
Patch 22 in
Amsterdam.**

FOTO JEAN-PIERRE JANS

Hout is sympathiek materiaal

Een gebouw van hout, dat is toch vragen om moeilijkheden.

Constructeur Hubert Kuijpers, afkomstig uit Maastricht, kent de vooroordelen. Hij wil laten zien wat je allemaal met hout kunt doen.

AMSTERDAM
DOOR MONIQUE EVERS

Vorige week werd hij uitgeroepen tot 'De constructeur van het jaar 2018'. Ir. Hubert Kuijpers (48), werkzaam bij

Pieters Bouwtechniek in Amsterdam, is specialist op het gebied van houtconstructies. Allicht heeft hij iets met hout. „Want hout is mooi, bij hout voelen mensen zich prettig, het isoleert goed en het is hartstikke duurzaam.”

Dus bouwt hij huizen van hout. De vakjury oordeelde: zijn werk is maatschappelijk relevant, aannemers en architecten zijn zeer over zijn werk te spreken, hij is een veelgevraagd spreker. Zelf noemt hij dat: „Ach, je doet gewoon je werk.” Om vervolgens enthousiast te vertellen over zijn vak. Over het woonwerkgebouw Patch 22, een houten complex van dertig meter hoog in

Amsterdam-Noord. En Hotel Jakarta op het Java-eiland, dat deze week wordt geopend, en bestaat uit een heleboel containers van hout. Nieuwste project is Top-Up, een wooncomplex dat nog meer uit hout zal bestaan.

Brand

„Houten constructies in gebouwen van dertig meter hoog zijn heel uitzonderlijk. In Duitsland is het zelfs verboden. Veel mensen denken bij houten gebouwen altijd meteen aan brandgevaar; aan de middeleeuwen toen halve steden afbrandden. Dat wil je natuurlijk niet. Of ze denken: oh hout, dat is veel schilderwerk en onderhoud. Valt ook reuze mee. Hout heeft lang in het verdomhoekje gezeten.”

Maar we moeten duurzaam denken. Er wordt geen gebouw meer neergezet in Nederland zonder dat naar de duurzaamheid is gekeken. „Hout, we gebruiken gewoon gela-

mineerd vurenhout, is een van de duurzaamste materialen, heel vriendelijk en goed te bewerken. Ik vind het sympathiek materiaal.”

Om de veiligheid te waarborgen, moeten de balken gewoon dikker gemaakt worden, legt Kuijpers uit. „Zestig bij zestig centimeter in plaats van veertig bij veertig. Want je bouwt voor de dag dat het in de fik staat. Dan heb je anderhalf tot twee uur de tijd voor het in elkaar zakt. Dat is volgens de voorschriften. Dan is iedereen veilig. Als we kiezen voor hoge houten gebouwen dan moeten overal sprinklers in. Want als het afbrandt, is dat het laatste houten complex dat we gebouwd hebben. Dan is het over.”

Doorstaan

Meer aandacht voor hout is goed maar we moeten niet doorslaan, vindt Kuijpers. „Het wordt steeds hoger en steeds gekker. In Tokio wordt gewerkt aan een toren van

honderd meter hoog maar dat is lastig met houtconstructies. Hout is te licht, het gebouw gaat bij flinke wind heen en weer en dus moet je allerlei maatregelen nemen om dat te voorkomen. Dat moet je niet willen. Je moet hout gebruiken voor waar het goed in is. En dat is niet te hoog.”

De komende tijd mag Hubert Kuijpers zijn werk en enthousiasme verder uitdragen. „Ik ga laten zien wat je allemaal met hout kunt doen”, zegt de man die zijn liefde voor hout zelf ontdekte toen hij als kind in Maastricht boomhutten in elkaar knutselen. Aan de Technische Universiteit Delft studeerde hij in 1998 af op die houten constructies. Kuijpers: „Dan doe je vervolgens gewoon je werk, geef je links een college en rechts een presentatie en dan op een dag word je uitgeroepen tot constructeur van het jaar.”